

**LIETUVOS GEOLOGIJOS TARNYBOS PRIE APLINKOS MINISTERIJOS
DIREKTORIUS**

ĮSAKYMAS

**DĖL LIETUVOS SILŪRO, ORDOVIKO, KAMBRO, EDIAKARO SISTEMŲ
STRATIGRAFINĖS KLASIFIKACIJOS PATVIRTINIMO**

2015 m. kovo 18 d. Nr. 1-52

Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. birželio 14 d. įsakymu Nr. 316 „Dėl Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos nuostatų patvirtinimo“ 9.1.2 ir 9.2.1.1 papunkčiais:

1. T v i r t i n u Lietuvos silūro, ordoviko, kambro, ediakaro sistemų stratigrafinę klasifikaciją (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad:

2.1. Lietuvos silūro, ordoviko, kambro, ediakaro sistemų stratigrafinė klasifikacija privalo naudotis asmenys, vykdantys valstybinius geologinius tyrimus, asmenys, atlikdami kitus žemės gelmių geologinius tyrimus, kurie Žemės gelmių registro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 26 d. nutarimu Nr. 584 „Dėl Žemės gelmių registro nuostatų patvirtinimo“ ir Žemės gelmių registro tvarkymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos direktoriaus 2004 m. balandžio 23 d. įsakymu Nr. 1-45 „Dėl Žemės gelmių registro tvarkymo taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka registruojami Žemės gelmių registre, taip pat asmenys, atlikdami kitus žemės gelmių tyrimus, išskyrus netiesioginius tyrimus, atliekamus ne valstybės lėšomis;

2.2. šis įsakymas įsigalioja 2015 m. gegužės 2 d.

Direktorius

Jonas Satkūnas

Parengė
Jaunutis Bitinas

PATVIRTINTA

Lietuvos geologijos tarnybos

prie Aplinkos ministerijos direktoriaus

2015 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 1-52

**LIETUVOS SILŪRO, ORDOVIKO, KAMBRO, EDIAKARO
SISTEMŲ STRATIGRAFINĖ KLASIFIKACIJA**

Silūro (S) sistemos stratigrafinė klasifikacija

1. Baltijos sineklizė (Vakarų Lietuva)

Tarptautinė stratigrafijos skalė			Stratigrafiniai padaliniai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
			Regio- niniai	Vietiniai				
Posis- temė	Sky- rius	Aukš- tas	Regio- ninis aukš- tas	Serija	Svita	Pluoš- tas	Sluoks- niai	
1	2	3	4	5	6	7	8	
V	P		Jūros	K	Jūros			
I	R		S _{2jr}	a	S _{2jr}		Rieta- vo S _{2rt}	
R	Ž			r			Kel-	

Š	I			š			mės	1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1222–1249,5 m gylyje. Molio, mergelio ir organogeninės klinties susisluoksniavimas. Storis – iki 32,5 m.
							S₂km	
							Girdžių	<i>Girdžių sluoksniai</i> pavadinti Girdžių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1249,5–1320 m gylyje. Molio ir mergelio susisluoksniavimas su klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 70,5 m.
							S₂gd	
U	D			u				
T	O			v				
I	L		Mini-jos	o	Mini-jos	S ₂ mn		<i>Minijos svita</i> pavadinta Minijos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1482 m gylyje. Dalijama į Šilalės (apačioje) ir Varnių sluoksnius. Svitą sudaro argilitas, mergelis, gniutulinė klintis (iki 162 m).
							Var-nių	<i>Varnių sluoksniai</i> pavadinti Varnių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1398 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1004,9–1042,6 m. Karbonatinis argilitas ir mergelis su gniutulinės klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 92 m.
							S₂vn	
							Šilalės	<i>Šilalės sluoksniai</i> pavadinti Šilalės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1398–1482 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1042,6–1093 m gylyje. Molingas mergelis ir argilitas su mikrogrūdės bei organogeninės klinties gniutulais. Storis – iki 84 m.
N	I			s				
I	S							
S	S ₂ pr							
S ₂								

1	2	3	4	5	6		7	8	9
V I R Š U T I	L U D L O V I	L U T F O R D I S S _{2lf}	P a g ė g i ų S _{2pg}	V a g ė r m i j o	P a g ė g i ų S _{2pg}	L a p g i r i ų S _{2lg}		Aukš- tupių S _{2at} Ge- nių S _{2gn} Ru- kų S _{2rk} Usė- nų S _{2us}	<i>Pagėgių svita</i> pavadinta Pagėgių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1482–1660 m gylyje. Sudaro argilitas, klintis, mergelis. Storis siekia 240 m. Dalijama į Usėnų (apačioje), Rukų, Genių ir Aukštupių sluoksnius. <i>Aukštupių sluoksniai</i> pavadinti Aukštupių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1482,5–1511 m gylyje. Molingas mergelis, masyvus argilitas su klinties tarpstuksniais. Storis – iki 44 m. <i>Genių sluoksniai</i> pavadinti Genių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1511–1532 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1524–1597 m gylyje. Molingas mergelis, masyvus argilitas, detritinė klintis. Storis – iki 73 m. <i>Rukų sluoksniai</i> pavadinti Rukų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1532–1631,5 m gylyje. Masyvus arba mikrosluoksniuotas argilitas, su klinties konkretijomis. Storis – iki 100 m. <i>Usėnų sluoksniai</i> pavadinti Usėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1631,5–1660 m gylyje. Argilitas su klinties tarpstuksniais. Storis – iki 33 m. <i>Lapgirių svita</i> pavadinta Lapgirių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 2000 m. Stratotipas – Lapgirių-122 grėž. 1152–1087 m gylyje. Klintis, mergelis. Storis – iki 65 m.

N	S	S _{2ld}	D	s	R	To-		<i>Rusnės svita</i> pavadinta Rusnės miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1660–1767 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1720–1901 m gylyje. Argilitas su klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 100 m. Dalijama į Lašų (apačioje), Mamių ir Laužų sluoksnius bei Tolių pluoštą.
			u		u	lių	Lau-	
			b		s	S _{2tl}	žų	
		G	y	S _{2vm}	n		S _{2lž}	<i>Laužų sluoksniai</i> pavadinti Laužų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1600–1697 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1720–1792 m gylyje. Klintis. Storis – iki 97 m.
S	S ₂	O	s		ė			<i>Laužų sluoksnių</i> viršuje išskirtas <i>Tolių pluoštas</i> . Pavadintas Tolių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1600–1665 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1720–1730 m gylyje. Klintis. Storis – iki 13 m.
			o		s		Ma-	<i>Mamių sluoksniai</i> pavadinti Mamių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1697–1731 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1792–1877 m gylyje. Argilitas su klinties konkretijomis ir tarp sluoksniais. Storis – iki 85 m.
		R	S _{2db}			S _{2rn}	S _{2mm}	
S	S _{2gr}	T					Lašų	<i>Lašų sluoksniai</i> pavadinti Lašų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1731–1767 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1877–1901 m gylyje. Argilitas su klinties konkretijomis ir tarp sluoksniais. Storis – iki 24 m.
							S _{2lš}	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A P A T I	U E N L O K I S S _{1w}	Ho- me- ris S _{1hm}	Gė- lu- vos S _{1gl}	B a r t o s	Sie- sar- ties S _{1ss}	An- čios S _{1an}		<i>Siesarties svita</i> pavadinta Siesarties upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1282–1310 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 54 m. Svitos apačioje išskirtas Ančios pluoštas. <i>Ančios pluoštas</i> pavadintas Ančios upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1308–1310 m gylyje. Molinga klintis, dolomitas, mergelis. Storis siekia iki 2 m.
			Janio- Jaga- rahu S _{1jn-jg}		Ra- gai- nės S _{1r}			
		Šein- vu- dis S _{1šn}	Ada- vė- rės		R a s			
		Te- ly- čis S _{1tl}						<i>Rasytės svita</i> pavadinta Rybačyj miestelio Kaliningrado srityje senuoju Rasytės vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1875–1921 m gylyje. Argilitas. Storis siekia 46 m.

N	L A N D O V E R I S	Ae- ro- nis S ₁ ar	S ₁ ad	S ₁ bt	y t ė s S ₁ rs			
		Ru- da- nis S ₁ rd	Juru- Rai- kiu- los					
S					Apaš- čios S ₁ ap			<i>Apaščios svita</i> pavadinta Apaščios upelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 722,2–729,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 751,1–758,4 m gylyje. Klintis ir mergelis. Storis siekia iki 9 m.
S ₁	S ₁ ln				Sta- čiū- nų S ₁ sč			<i>Stačiūnų svita</i> pavadinta Stačiūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Stačiūnų-8 grėž. 1256,6–1291,4 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 758,4–783,2 m gylyje. Klintis. Storis siekia iki 32 m.

2. Baltijos sineklizės šlaitas (Vidurio Lietuva)

Tarptautinė stratigrafinė skalė			Stratigrafiniai padaliniai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas	
			Regio- niniai	Vietiniai					
Posis- temė	Sky- rius	Aukš- tas	Regio- ninis aukš- tas	Seri- ja	Svita	Pluoš- tas	Sluoks- niai		
1	2	3	4	5	6	7	8		
V	P		Jūros	K	Jūros		Rieta- vo S ₂ rt		Jūros svita pavadinta Jūros upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1212–1320 m gylyje. Karbonatinis argilitas su biomorfinės klinties tarpstuksniais (storis iki 177 m). Dalijama į Girdžių (apačioje) , Kelmės ir Rietavo sluoksnius.
I	R		S ₂ jr	a	S ₂ jr				Rietavo sluoksniai pavadinti Rietavo miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1212–1222 m gylyje. Margaspalvė organogeninė, detritinė klintis, dolomitas, mergelis. Storis – iki 10 m.
R	Ž			r			Kel- mės		Kelmės sluoksniai pavadinti Kelmės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1222–1249,5 m gylyje. Molio, mergelio

Š U T I N I S S ₂	I D O L I S S _{2pr}			š u v o s S _{2kš}			S _{2km}		ir organogeninės klinties susisluoksniavimas. Storis – iki 32,5 m.
							Gir- džių S _{2gd}		<i>Girdžių sluoksniai</i> pavadinti Girdžių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1249,5–1320 m gylyje. Molio ir mergelio susisluoksniavimas su klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 70,5 m.
							Var- nių S _{2vn}		<i>Minijos svita</i> pavadinta Minijos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1482 m gylyje. Dalijama į Šilalės (apačioje) ir Varnių sluoksnius. Argilitas, mergelis, gniutulinė klintis (iki 162 m). <i>Varnių sluoksniai</i> pavadinti Varnių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1398 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1004,9–1042,6 m. Karbonatinis argilitas ir mergelis su gniutulinės klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 92 m.
							Ši- la- lės S _{2šl}	Ra- sei- nių S _{2ra}	<i>Šilalės sluoksniai</i> pavadinti Šilalės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1398–1482 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1042,6–1093 m gylyje. Molingas mergelis ir argilitas su mikrogrūdies bei organogeninės klinties gniutulais. Storis – iki 84 m. <i>Raseinių sluoksniai</i> pavadinti Raseinių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 2000 m. Stratotipas – Lapgirių-122 grėž. 1009–1079 m gylyje. Klintis, mergelis. Storis – iki 70 m.

1	2	3	4	5	6		7	8	9
V I R Š U T I	L U D L O V I	L D O D I S S _{2lt}	P a g ė g i ų S _{2pg} D u b y	V a r m i j o	Lap- girių S _{2lg}	Vents- pilio			Lapgirių svita pavadinta Lapgirių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 2000 m. Stratotipas – Lapgirių-122 grėž. 1152–1087 m gylyje. Klintis, mergelis. Storis – iki 65 m. Ventspilio svita pavadinta Ventos miesto Latvijoje vardu. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Ventspilio-3 grėž. 412–426,5 m gylyje. Tipiškas pjūvis Lietuvoje – Viduklės-61 grėž. 1093–1115 m gylyje. Gniutulinė molinga klinties su tamsaus mergelio tarpfluoksniais. Storis siekia 45 m.
						S _{2vs}			
						Mitu- vos			
						S _{2mt}			Mituvos svita pavadinta Mituvos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1115–1167,8 m gylyje. Mergelis su klinties tarpfluoksniais. Storis siekia 71 m.
						D u b y		Novos S _{2nv}	Dubysos svita pavadinta Dubysos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1167,8–1282,2 m gylyje. Mergelis su klinties tarpfluoksniais. Storis siekia 169 m. Dalijama į Šešupės (apačioje) ir Novos sluoksnius su Tolių pluoštu. Novos sluoksniai pavadinti Novos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1167,8–1218,5 m gylyje. Klintis su mergeliu. Storis siekia

N	S		s	s	s			51 m.
I			o		o			<i>Šešupės sluoksniai</i> pavadinti Šešupės upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas J. Paškevičius,
S	S _{2ld}		s	S _{2vm}	s			1976 m. Stratotipas – Viduklės-61 gręž. 1218,5–1282 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia
S ₂		G					Šešu-	108 m.
		O	S _{2db}		S _{2db}		pės	
		R						
		S					S _{2šš}	
		T						
		I						
		S						
		S _{2gr}						

1	2	3	4	5	6		7	8	9
A P A T I	U E N L O K I S S _{1w} S ₁ šn	Ho- me- ris S _{1hm}	Gè- lu- vos S _{1gl}	B a r t o s S _{1bt}	Sie- sar- ties S _{1ss}	Gè- lu vos S _{1gl}	Viršutinis S _{1gl} ₃		<i>Siesarties svita</i> pavadinta Siesarties upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1282–1310 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 54 m. <i>Gėluvos svita</i> pavadinta Gėluvos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas Jakšių-104 grėž. 773,9–813 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 39,1 m. Dalijama į tris pluoštus.
							Vidurinis S _{1gl} ₂		
		Apatinis S _{1gl} ₁							
		Juglos S _{1jg} Tylos S _{1tls}	<i>Rygos svita</i> pavadinta Rygos miesto Latvijoje vardu. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Škirotavos-2 grėž. 561–685 m gylyje. Mergelis, molis, domeritas. Storis siekia 140 m. Dalijama į Tylos (apačioje) ir Juglos sluoksnius. <i>Juglos sluoksniai</i> išskirti Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Škirotavos-2 grėž. 561–661 m gylyje. Domeritas, karbonatinis molis. Storis siekia iki 100 m. <i>Tylos sluoksniai</i> išskirti Estijoje. Išskyrė Aloe, Kalio, 1962 m. Stratotipas – Tollos grėž. 117,2–127 m gylyje. Sudaro molingas mergelis iki 40 m.						
Jūrmalos S _{1jr}	Irla- vos S _{1ir} Dego- lės			<i>Jūrmalos svita</i> pavadinta Jūrmalos miesto Latvijoje vardu. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Ragaciemio grėž. 795–837 m gylyje. Mergelis, argilitas. Storis siekia iki 56 m. Dalijama į Degolės (apačioje) ir Irlavos sluoksnius. <i>Irlavos sluoksniai</i> išskirti Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Talsių-55 grėž. 781–806 m gylyje. Argilitas. Storis – iki 34 m. <i>Degolės sluoksniai</i> išskirti Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Vergalės-46 grėž.					

N I S	D O V		S _{1ad}			S _{1dg}	948–967,2 m gylyje. Mergelis. Storis – iki 22 m.	
		Aero-	Juru- Rai- kiu- los		Dobelės		S _{1db}	<i>Dobelės svita</i> išskirta Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1973 m. Stratotipas – Blidenės-5 gręž. 786–793 m gylyje, neostratotipas – Remtės-3 gręž. 939–945 m gylyje. Argilitas. Storis iki 17 m.
		nis						
	S _{1ar}		S _{1jr-rk}		Apaščios	S _{1ap}		<i>Apaščios svita</i> pavadinta Apaščios upelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 gręž. 722,2–729,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 gręž. 751,1–758,4 m gylyje. Klintis ir mergelis. Storis siekia iki 9 m.
	E							
	R	S _{1rd}						
I		S _{1sč}			<i>Rovėjos pluoštas</i> pavadintas Rovėjos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Stačiūnų-8 gręž. 1289,5–1291,4 m gylyje. Mergelis. Storis – iki 1,9 m.			
S ₁	S							
	S _{1ln}							

3. Baltarusijos – Mozūrijos anteklizē (Rytų Lietuva)

Tarptautinė stratigrafinė skalė			Stratigrafiniai padaliniai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas		
			Regio- niniai	Vietiniai						
Po- sis- te- mė	Sky- rius	Aukš- tas	Regio- ninis aukš- tas	Serijs	Svita		Pluoš- tas			Sluoks- niai
1	2	3	4	5	6		7	8	9	
V I R Š	P R Ž I D O L		Jūros		La- pių	Pa- bra- dės			Lapių svita	Pabradės svita
			S _{2jr}		S _{2lp}	S _{2pb}			pavadinta Mažųjų Lapių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1971 m. Stratotipas – Žiežmarių-2 grėž. 267–296 m gylyje, neostratotipas – Ledų-179 grėž. 508,4–546,4 m gylyje. Gniutulinė dolomitinė klintis su mergelio tarpfluoksniais ir dolomitas. Storis siekia 38 m.	pavadinta Pabradės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, A. Brazauskas, 1985 m. Stratotipas – Jočionių-299 grėž. 90,3–105 m gylyje. Dolomitinė klintis, dolomitas dolomitinis mergelis. Storis siekia 20 m.
			Mini- jos		Vie- vio				Vievio svita	
									Išskyrė J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Ledų-179 grėž. 546,4–582,6 m gylyje. Gniutulinė dolomitizuota (daugiau rytiniuose pjūviuose) klintis su mergelio	

S ₂	U	I	S _{2mn}		S _{2vv}			tarpsluoksniais. Storis siekia 41 m.					
		S											
	T	S _{2pr}											
	I N I S	L	L		Pagė- gių		Neries	S _{2nr}		Suder- vės	<i>Neries svita</i> pavadinta Neries upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m.		
		U	U								Stratotipas – Prienu-3 grėž. 373,5–422,8 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos grėž. 602,5–634,8 m gylyje, neostratotipas – Ledų-179 grėž. 582,9–611,3 m gylyje. Dolomitas, klintis, mergelis. Storis siekia 49,3 m. Dalijama į Trakų (apačioje) ir Sudervės sluoksnius.		
		D	D								S _{2sd}		<i>Sudervės sluoksniai</i> pavadinti Sudervės miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas,
		L	F								S _{2pg}		J. Paškevičius, A. Brazauskas, 1985 m. Stratotipas – Ledų-179 grėž. 582,9–592,8 m gylyje, parastratotipas – Jočionių-299 grėž. 105–116,2 m gylyje. Klintis ir dolomitas su mergelio lėšiais. Storis siekia 16 m.
		O	O		Tra- kų					S _{2tr}	<i>Trakų sluoksniai</i> pavadinti Trakų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas Ledų-179 grėž. 591–611,3 m gylyje. Dolomitas su mergelio ir dolomitinės gniutulinės klinties tarpsluoksniais. Storis siekia 30 m.		
		V	R										
		I	D										
S		I											
S _{2ld}	S	Du- bysos											
	S _{2lf}												
	Gorstis												
	S _{2gr}	S _{2db}											

1	2	3	4	5	6	7	8	9
V I R Š U T I N I S S ₂	L U D L O V I S S _{2ld}	G O R S T I S S _{2gr}	D u b y s o s S _{2db}		Šir- vin- tos S _{2šv}			<i>Širvintos svita</i> pavadinta Širvintos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1979 m. Stratotipas – Ledų-179 grėž. 611,3–628,1 m gylyje. Margaspalvis dolomitinis mergelis su gipso lizdais. Storis siekia 17 m.
					N e v	Viršu- tinis S _{2nž2}		<i>Nevėžio svita</i> pavadinta Nevėžio upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Ledų-179 grėž. 628,1–649,4 m gylyje. Mergelis, klintis, dolomitas. Svitos storis siekia 25 m. Dalijama į apatinį ir viršutinį pluoštus. <i>Viršutinį Nevėžio svitos pluoštą</i> sudaro dolomitinė klintis, mergelis, dolomitas. Storis siekia 13 m.

A	U	H	G		ė	Apa-		<i>Apatinį Nevėžio svitos pluoštą</i> sudaro mergelis ir klintis su gipso lėšiais, rytuose – molingas dolomitas su gipso lėšiais. Storis siekia 12 m.
P	E	O	ė			tinis		
A	N	M	l					
T	L	E	u		ž	S₁nž₁		
I	O	R	v					
N	K	I	o		i			
I	I	S	s					
S	S				o			
		S₁hm						
			S₁gl					
S₁	S₁w				S₁₋₂nž			

1	2	3	4	5	6		7	8	9
A P A T I	U E N L O K I S S _{1w}	HO- ME- RIS S _{1hm}	Gėlu- vos S _{1gl}		Birš- tono S _{1br}	Verk- nės S _{1vk}		Dot- nu- vos S _{1dt}	<i>Birštono svita</i> pavadinta Birštono miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Prienų-3 grėž. 471–543,5 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 197 m. Dalijama į Jonavos (apačioje) ir Dotnuvos sluoksnius.
			Ja- ga- ra- hu S _{1jg}						<i>Dotnuvos sluoksniai</i> pavadinti Dotnuvos miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas Ledų-179 grėž. 649,4–687 m gylyje. Gniutulinė, mikrogrūdė ir organogeninė, detritine klintis. Storis siekia 39 m.
		Š E I N V U D			Pa- prie- nių S _{1pp}	Jočio- nių S _{1jč}		Jona- vos S _{1jn}	<i>Jonavos sluoksniai</i> pavadinti Jonavos miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas Ledų-179 grėž. 687–713,9 m gylyje. Mergelis su klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 158 m.
									<i>Verknės svita</i> pavadinta Verknės upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Prienų-3 grėž. 422,8–464,8 m gylyje, neostratotipas – Jočionių-299 grėž. 128,9–173,6 m gylyje. Molingas dolomitas, dolomitinis mergelis. Storis siekia 45 m. Dalijama į apatinį ir viršutinį pluoštus.
			Janio					Vilki- jos	<i>Paprienių svita</i> pavadinta Paprienių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Prienų-3 grėž. 543-583 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 763,2–831 m gylyje, neostratotipas – Ledų-179 grėž. 713,9–783 m gylyje. Mergelis su molingos klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 73 m. Dalijama į Sutkų (apačioje) ir Vilkijos sluoksnius. <i>Vilkijos sluoksniai</i> pavadinti Vilkijos miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius,

N		I S	S _{1jn}				S _{1vl}	P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Ledų-179 gręž. 713,9–765 m gylyje. Mergelis su klinties tarpsluoksniais. Storis siekia 51 m.
		S _{1šn}					Sutkų S _{1sk}	<i>Sutkų sluoksniai</i> pavadinti Sutkų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas 1978 m. Stratotipas – Ledų-179 gręž. 765–783,6 m gylyje. Mergelis su klinties tarpsluoksniais. Storis siekia 27 m. <i>Jočionių svita</i> pavadinta Jočionių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius 1976 m. Stratotipas – Jočionių-299 gręž. 173,6–189,4 m gylyje. Dolomitas. Storis siekia 17 m.
I								
S	LAN- DO- VE- RIS	T E L Y Č	Ada- vė- rės		Švenčionių			<i>Švenčionių svita</i> pavadinta Švenčionių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m.
	S _{1ln}	I S S _{1tl}	S _{1ad}					Stratotipas – Prienų-3 gręž. 583–615 m gylyje, neostratotipas – Ledų-179 gręž. 783,6–799,1 m gylyje. Molis, mergelis, molinga klintis. Storis siekia 32 m.
S ₁								

Ordoviko (O) sistemos stratigrafinė klasifikacija

I. Livonijos facijų zonos legenda

1. Jelgavos įlinkis

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai		Vietiniai		
Sky-rius	Aukštas	Sky-rius	Regioninis aukštas	Svita	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7
V I R	HIR- NAN- TIS O ₃ hr	H	Porku- nio O ₃ pr	Saldaus O ₃ sld	Pilte- nės O ₃ pl	Saldaus svita. Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 7,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltinės pluošto uolienos.
				Kuldigos O ₃ kd		Kuldigos svita. Mergelis, mikrogrūdė gniutulinė klintis. Storis siekia 8,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Mežmalių-16 grėž. 900–916 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 987–994,7 m gylyje.

Š U T I N I S O ₃	K A T T I I S O ₃ kt	A R J U	Pirgu O ₃ pg	Kuilio O₃kil		Kuilio svita. Mergelis. Storis siekia 4 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Kuilio-9 grėž. 950,5–945,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 994,7–999,5 m gylyje.
				Parovėjos O₃pv	Smilgių O₃sg	Parovėjos svita. Pavadinta šio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 775,6–795,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 797,4–817 m gylyje. Storis siekia 25 m. Skaidoma į Smilgių (viršutinį), Gulbinų (vidurinį) ir Geidžiūnų pluoštus.
					Gulbinų O₃gl	Smilgių pluoštas. Smulkiakristalinė ir afanitinė gniutulinė klintis. Storis siekia 12 m. Pavadintas Smilgių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 775,6–790,6 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 797,4–810,4 m gylyje.
					Geidžiūnų O₃gž	Gulbinų pluoštas. Mergelis su mikrokristalinės molingos klinties gniutulais. Storis siekia 3,5 m. Pavadintas Gulbinų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 790,6–794,6 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 810,4–814,7 m gylyje.
				Jelgavos O₃jl	Kirdonių O₃krd	Geidžiūnų pluoštas. Rusvai pilka mikrokristalinė arba afanitinė gniutulinė klintis su smulkiais piritu grūdais. Storis siekia 9,5 m. Pavadintas Geidžiūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 794,6–795,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 814,7–817 m gylyje.
						Jelgavos svita. Rusvai raudonas ir žalsvai pilkas mergelis su margaspalvio mergelio tarpfluoksniais, su klinties gniutulais. Storis siekia 12 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Duobelės grėž. 1234–1242 m gylyje. Lietuvoje Jelgavos svita savo apimtimi atitinka Kirdonių pluoštą, kuris anksčiau buvo priskiriamas Biržų svitai. Kirdonių pluoštą išskyrė P. Lapinskas, 1976 m., stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–815,3 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–827,4 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
V I R Š U T I	K A T I	H A	Pirgu O _{3pg}	Biržų O _{3bž}	Likėnų O _{3lk}	Biržų svita. Pavadinta šio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–824,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–839,9 m gylyje. Storis siekia 8,5 m. Svita anksčiau buvo dalinama į Raubonių (apačioje), Likėnų ir Kirdonių pluoštus. Dabar Kirdonių pluoštas atitinka Jelgavos svitą, todėl svitos apimtis sumažėjusi. Likėnų pluoštas. Rusvai raudona, organogeninė, detritinė klintis. Pavadintas Likėnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 815,3–818,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 827,4–839 m gylyje. Raubonių pluoštas. Žalsvai pilkas ir rusvai raudonas mergelis su klinties gniutulais. Pavadintas Raubonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 818,7–824,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 839–839,9 m gylyje.
					Raubonių O _{3rb}	
		R J U	Vormsio O _{3vr}	Fjakos O _{3fj}		Fjakos svita. Juodas argilitas. Storis siekia 4,5 m. Svitą Švedijoje išskyrė V. Jaanusson, 1963 m.
			Nabalos O _{3nb}	Saunjos O _{3snj}		Saunjos svita. Afanitinė klintis. Storis siekia 3,5 m. Svitą Estijoje išskyrė A. Öpik 1937 m.
				Montu O _{3mn}		Montu svita. Detritinė ir mikrogrūdė klintis su glaukonitu. Storis siekia iki 2,4 m. Išskirta Estijoje, 1987 m. Stratotipas – Ohesaarės grėž. 460,2–462,9 m gylyje.

N I S O ₃	S O ₃ kt	V	Rakverės O₃rk	Keklio O₃kkI		Keklio svita. Afanitinė klintis. Storis siekia 2 m. Pavadinta senųjų baltų žemių vardu (Keklys). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Akmenės-71 grėž. 460,5–462,5 m gylyje.
			Oandu O₃on	Moseno O₃ms	Žarėnų O₃žr	Moseno svita. Švedijoje išskyrė R. Skoglundas, 1963 m. Lietuvoje dalijama į Plungės (apačioje) ir Žarėnų pluoštus.
		I				Žarėnų pluoštas. Pilkas mergelis su molingos klinties tarpsluoksniais. Storis siekia 5,5 m. Pavadintas Žarėnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1973 m. Stratotipas – Žarėnų-1 grėž. 1852–1857 m gylyje.
	SAND- BIS O ₃ sn	R	Keilos O₃kl	Blidenės O₃bd	Plungės O₃pn	Plungės pluoštas. Juodas ir tamsiai pilkas argilitas su retais plonais žalsvai pilko mergelio ir klinties tarpsluoksniais. Storis – 5 m. Pavadintas Plungės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Žarėnų-1 grėž. 1857–1859,8 m gylyje.
		U				Blidenės svita. Molingas mergelis, argilitas. Storis siekia 1,5 m. Svita Latvijoje išskyrė R. Männil, 1963 m. Stratotipas – Blidenės-5 grėž. 892–895,5 m gylyje. Neostatotipas – Saldaus-5 grėž. 1061–1063 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
VIR-ŠU-TI-NIS O₃	SAND-BIS O_{3sn}	V	Haljalos O_{3hl}	Adzės O_{3ad}		<i>Adzės svita.</i> Detritinė klintis, mergelis su metabentonito tarpsluoksniais. Storis siekia 11,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, T. Springis, 1970 m. Stratotipas – Adzės grėž. 888 (884)–895,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1063 (1060)–1070 m gylyje.
			Kukrūzės O_{3kk}	Dreimanių O_{3drm}		<i>Dreimanių svita.</i> Detritinė klintis, molingas mergelis. Storis siekia iki 7 m. Svitą Latvijoje išskyrė T. Springis, 1974 m. Stratotipas – Dreimanių-11 grėž. 1015,5–1027,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1073–1080,4 m gylyje. Storis siekia iki 7 m.
V I D U	D A R I V I	I	Uhaku O_{2uh}	Taurupės O_{2tr}		<i>Taurupės svita.</i> Detritinė klintis, mergelis. Storis siekia 16,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė T. Springis, 1974 m. Stratotipas – Taurupės-25 grėž. 828–848 m gylyje.
		R	Lasnamiagio O_{2ls}	Stirno O_{2st}		<i>Stirno svita.</i> Margaspalvė mikrogrūdė ir afanitinė klintis. Storis siekia 10 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Stirno-18 grėž. 978–988 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1096,8–1107,5 m gylyje.
			Azerio O_{2as}	Vaidlėnų O_{2vd}		<i>Vaidlėnų svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais ir mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 6,2 m. Pavadinta Vaidlėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 732,4–734,5 m gylyje.
		O	Kundos O_{2kn}	Juodupės O_{2jd}		<i>Juodupės svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais. Storis siekia 8,8 m. Pavadinta Juodupės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 734,5–737 m gylyje.

R I N I S O ₂	L I S O _{2dr}	E L A N D A S		Kronaucės O_{2krc}	<i>Kronaucės svita.</i> Pilka klintis, mergelis ir argilitas. Storis siekia 2,5 m. Pavadinta Kronaucės miestelio Latvijoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, J. Laškovas, 1983 m. Stratotipas – Kronaucės-57 grėž. 1194,7–1200,4 m gylyje.
				Šiupylių O_{2šp}	<i>Šiupylių svita.</i> Margaspalvė, mikrogrūdė, šlaminė ir detritinė klintis, mergelis ir molis. Storis siekia 5,5 m. Pavadinta Šiupylių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Kriukų-146 grėž. 1096,8–1102 m gylyje.
	DAPIN- GIS O _{2dp}			Šakynos O_{2škn}	<i>Šakynos svita.</i> Pilkas argilitas, mergelis, mikrokristalinė ir šlaminė klintis. Storis siekia 9,2 m. Pavadinta Šakynos miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Kriukų-146 grėž. 1102–1110,7 m gylyje.
			Volchovo O_{2vl}	Kriukų O_{2kr}	<i>Kriukų svita.</i> Margaspalvė klintis, mergelis, argilitas. Storis – 24,3 m. Pavadinta Kriukų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Kriukų-146 grėž. 1110,7–1133,2 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
A P A T I N I S	F L O J I S O _{1fl}	O E L A N D A S	Bilingeno O_{1bl}	Zebrės O_{1zb}	Zantės O_{1zn}	<i>Zebrės svita.</i> Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, T. Springis, 1970. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1076–1120,5 (1114) m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1383,7–1426,5 m gylyje. Storis siekia 18 m. Dalijama į Zirnių (apačioje), Kalvenės ir Zantės pluoštus.
			Hunebergo O_{1hn}		Kalve- nės O_{1kv}	<i>Zantės pluoštas.</i> Raudonai rudas, rečiau žalsvai pilkas molis. Pluoštą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1076–1088 m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1383,7–1426,5 m gylyje. <i>Kalvenės pluoštas.</i> Žalsvai pilkas, rečiau raudonai rudas molis. Pluoštą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1088–1096 m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1397–1407 m gylyje. <i>Zirnių pluoštas.</i> Raudonai rudas (vyrauja) ir žalsvai pilkas molis. Pluoštą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, T. Springis, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1096–1109,5 m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1407–1416 m gylyje.
			Varangu O_{1vn}		Zirnių O_{1zr}	
	TREMA- DOKIS O_{1t}		Pakerorčio O_{1pk}		Paluknės O_{1pl}	<i>Paluknės pluoštas.</i> Tamsiai pilkas ir juodas, bitumingas, žerutingas, neryškiai horizontaliai sluoksniuotas, skilinėjantis į horizontalius lakštus argilitas. Storis siekia 1,9 m. Pavadinta Paluknės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Jacyna, 1993 m. Stratotipas – Paluknės-1 grėž. 1855,1–1855,6 m gylyje, parastratotipas – Malūkų-1 grėž. 1814–1815,1 m gylyje.
					Salantų O_{1sl}	<i>Salantų pluoštas.</i> Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 2,5 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 grėž. 1888–1890 m gylyje.

$\mathbf{O}_1$						
----------------	--	--	--	--	--	--

2. Nemuno žemupio pakilumos, Jelgavos įlinkio šlaito (O₂ – O₃) ir Lietuvos – Latvijos facijų zonos (O₁) legenda

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai		Vietiniai		
Skyrius	Aukštasis	Skyrius	Regioninis aukštas	Svita	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7
VIRŠ	HIR-NANTIS	H	Porkunio O _{3pr}	Saldaus O _{3sld}	Piltenės O _{3pl}	<i>Saldaus svita.</i> Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 7,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltenės pluošto uolienos.
	O _{3hr}			Krekenavos O _{3krk}		<i>Krekenavos svita.</i> Mergelis, mikrogrūdė gniutulinė klintis. Storis siekia 10,7 m. Svitą išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Krekenavos-7 grėž. 869,6–880,3 m gylyje.
	K	A	Pirgu O _{3pg}	Vėluvos O _{3vl}		<i>Vėluvos svita.</i> Mergelis. Storis siekia 3,5 m. Pavadinta Znamensko miesto (Kaliningrado sritis) senuoju vardu (Vėluva). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Pričalų (Isės)-1 grėž. 2052–2057 m gylyje.
				Jelgavos	Kirdo-	<i>Jelgavos svita.</i> Rusvai raudonas ir žalsvai pilkas mergelis su margaspalvio mergelio tarpsluoksniais, su klinties gniutulais. Storis siekia 12 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Duobelės grėž. 1234–1242 m gylyje. Lietuvoje Jelgavos svita savo apimtimi atitinka <i>Kirdonių pluoštą</i> , kuris

U T I N I S O ₃	A T I S O ₃ kt	R J U		O₃jl	nių O₃kdr	anksčiau buvo priskiriamas Biržų svitai. Kirdonių pluoštą išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. , stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–815,3 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–827,4 m gylyje.
				Biržų O₃bž	Likėnų O₃lk	<i>Biržų svita.</i> Pavadinta šio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–824,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–839,9 m gylyje. Storis siekia 8,5 m. Svita anksčiau buvo dalinama į Raubonių (apačioje), Likėnų ir Kirdonių pluoštus. Dabar Kirdonių pluoštas atitinka Jelgavos svitą, todėl svitos apimtis sumažėjusi. <i>Likėnų pluoštas.</i> Rusvai raudona, organogeninė, detritinė klintis. Pavadintas Likėnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 815,3–818,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 827,4–839 m gylyje.
					Raubonių O₃rb	<i>Raubonių pluoštas.</i> Žalsvai pilkas ir rusvai raudonas mergelis su klinties gniutulais. Pavadintas Raubonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 818,7–824,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 839–839,9 m gylyje.

1	2	3	4	5		6	7		
V I R Š U	K A R J U	H A R J U	Vormsio O ₃ vr	Fjakos O ₃ fj			Fjakos svita. Juodas argilitas. Storis siekia 4,5 m. Svitą Švedijoje išskyrė V. Jaanusson, 1963 m.		
			Nabalos O ₃ nb	Saunjios O ₃ sn			Saunjios svita. Afanitinė klintis. Storis siekia 0,2 m. Svitą Estijoje išskyrė A. Öpik, 1937 m.		
				Montu O ₃ mn			Montu svita. Detritinė ir mikrogrūdė klintis su glaukonitu. Storis siekia iki 1,2 m. Išskirta Estijoje, 1987 m. Stratotipas – Ohesaarės grėž. 460,2–462,9 m gylyje.		
		T I S	V	Rakverės O ₃ rk	Jakšių O ₃ jk			Jakšių svita. Pavadinta Jakšių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jakšių-104 grėž. 994–998 m gylyje, parastratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 420,3–422,5 m gylyje. Pilka, organogeninė, detritinė ir mikrogrūdė klintis susiluoksniuojanti su žaliu mergeliu. Storis siekia 0,8 m.	
				Oandu O ₃ on	Moseno O ₃ ms	Šakių O ₃ šk	Ža- rė- nų O ₃ žr	Moseno svita. Švedijoje išskyrė R. Skoglund, 1963 m. Lietuvoje dalijama į Plungės (apačioje) ir Žarėnų pluoštus. Žarėnų pluoštas. Pilkas mergelis su molingos klinties tarpfluoksniais. Storis siekia 5,5 m. Pavadintas Žarėnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1973 m. Stratotipas – Žarėnų-1 grėž. 1852–1857 m gylyje.	Šakių svita. Žalsvai pilkas mergelis su biomorfinės klinties tarpfluoksniais ir lęšiais. Storis siekia 6 m. Pavadinta Šakių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1188–1194 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 913–917 m gylyje.

T I N D B I S O ₃	O ₃ kt	I			O ₃ av	gès O ₃ pn	<i>Plungės pluoštas</i> . Juodas ir tamsiai pilkas argilitas su retais plonais žalsvai pilko mergelio ir klinties tarpsluoksniais. Storis – 5 m. Pavadintas Plungės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Žarėnų-1 grėž. 1857–1859,8 m gylyje.	vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1194–1202 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 917–930 m gylyje.
			Keilos O ₃ kl	Blidenės O ₃ bd			<i>Blidenės svita</i> . Molingas mergelis, argilitas. Storis siekia 1,5 m. Svita Latvijoje išskyrė R. Männil, 1963 m. Stratotipas – Blidenės-5 grėž. 892–895,5 m gylyje. Neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1061–1063 m gylyje.	
	S A N D B I S O ₃ sn	R U	Haljalos O ₃ hl	Dru- gėnų O ₃ dg	Aulelių O ₃ al		<i>Drugėnų svita</i> . Klintis, mergelis ir argilitas. Storis siekia 10,5 m. Pavadinta Pereslavskojės miestelio Kaliningrado srityje senuoju vardu (Drugėnai). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jagodnojės (Beržininkų)-2 grėž. 2625,5–2636 m gylyje.	<i>Aulelių svita</i> . Pilkas detritinis mergelis su organogeninės detritinės klinties tarpsluoksniais. Storis siekia 8 m. Pavadinta Aulelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 633–651,3 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7	
VIR-ŠUTINIS O ₃	S A N D B I S O _{3sn}	V	Haljalos O _{3hl}	Balgos O _{3bg}	Šventupio O _{3št}	<i>Balgos svita.</i> Mergelis su klinties ir metabentonito sluoksneliais. Storis siekia 6,5 m. Pavadinta senuoju Veselojes gyvenvietės Kaliningrado srityje vardu (Balga). Išskyrė J. Laškovas,	<i>Šventupio svita.</i> Pilkas organogeninis detritinis mergelis ir klintis su metabentonito sluoksneliais. Storis siekia 6,5 m. Pavadinta Šventupio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas,
						J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jagodnojes (Beržininkų)-2 grėž. 2618-2625,5 m gylyje.	J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 651,3–667 m gylyje.
					Sartų O _{3sr}	<i>Sartų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Sartų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė	J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 667–672 m gylyje.
Kukrūzės O _{3kk}	Kriaunų O _{3kr}		<i>Kriaunų svita.</i> Klintis su piritizuotu detritu, mergelis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Kriaunų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 672–678,5 m gylyje.				
V	D	I	Uhaku O _{2uh}	Kraštų O _{2kt}		<i>Kraštų svita.</i> Pilkas mergelis ir organogeninė, detritinė klintis. Storis siekia 2 m. Pavadinta Kraštų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 678,5–687,6 m gylyje.	
I	A			Drūkšių O _{2dr}	Viršutinis O _{2dr2}	<i>Drūkšių svita.</i> Pavadinta Drūkšių ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius,	
D	R				R	Apatinis O _{2dr1}	J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Navikų-1 grėž. 472–480 m gylyje. Storis siekia 2,5 m. Dalijama į du pluoštus.
		<i>Viršutinis pluoštas.</i> Pilka ir tamsiai pilka, organogeninė, detritinė klintis su žalsvai ir tamsiai pilko mergelio lėšiais bei banguotais tarp sluoksniais.		<i>Apatinis pluoštas.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis su banguotais žalsvai pilko detritinio mergelio			

U R I N I S O ₂	I V I L I S O ₂ d	U				tarpsluoksniais.
			Lasnamiagio O₂ls	Vyžūnų O₂vž		<i>Vyžūnų svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 7 m. Pavadinta Vyžūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 gręž. 687,5–694,4 m gylyje.
			Azerio O₂as	Vaidlėnų O₂vd		<i>Vaidlėnų svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais ir mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 7,4 m. Pavadinta Vaidlėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 gręž. 732,4–734,5 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
V I D U R I N I S O ₂	DA-	E L A	Kundos O _{2kn} Volchovo O _{2vl}	Juodupės O _{2jd}		<i>Juodupės svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais. Storis siekia 8,8 m. Pavadinta Juodupės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 734,5–737 m gylyje.
	RI-			Obelių O _{2ob}		<i>Obelių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 1,3 m. Pavadinta Obelių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 737–738,6 m gylyje.
	VI-			Gilijos O _{2gl}		<i>Gilijos svita.</i> Margaspalvė detritinė ir mikrogrūdė klintis, mergelis. Storis siekia 4 m. Pavadinta Matrosovo gyvenvietės Kaliningrado srityje senuoju vardu (Gilija). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Pričialų (Isės)-1 grėž. 2100–2104 m gylyje.
	LIS O _{2d}			Medeikių O _{2md}		<i>Medeikių svita.</i> Margaspalvis argilitas, mergelis, organogeninė, detritinė bei šlaminė klintis ir dolomitas. Storis siekia 4 m. Pavadinta Medeikių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 742–744,3 m gylyje.
A P	F L O J	N	Bilingeno O _{1bl}	Armonių O _{1am}		<i>Armonių svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir dolomitas. Storis siekia 1,1 m. Pavadinta Armonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 744,3–745,6 m gylyje.
				Letsės		<i>Letsės svita.</i> Glaukonitinis smėlis, smiltainis, pilkas dolomitas, svitos apačioje – konglomeratas. Storis siekia 0,9 m. Svita

A T I N I S O ₁	I S D O ₁ fl	Hunebergo O₁hn	O₁ls		Estijoje išskyrė A. Rėdžius, 1956 m. Stratotipas – Leetsės klifas.
	T R O	Varangu O₁vn			
	E M A D O K I S O ₁ t	Pakerorčio O₁pk		Salantų O₁sl	Salantų pluoštas. Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 1,2 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 gręž. 1888–1890 m gylyje.

II. Lietuvos facijų zonos legenda

3. Vidurio Lietuvos įlinkio centrinė dalis (O₂ – O₃) ir Lietuvos – Latvijos facijų zona (O₁)

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas	
		Regioniniai		Vietiniai			
Skyrius	Aukštasis	Skyrius	Regioninis aukštasis	Svita	Pluoštas		
1	2	3	4	5	6	7	
VIRŠ	HIR-NANTIS O _{3hr}	H	Porkunio O _{3pr}	Saldaus O _{3sld}		Piltenės O _{3pl}	<i>Saldaus svita.</i> Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 2,6 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltenės pluošto uolienos.
				Krekenavos O _{3krk}	Vaineikių O _{3vn}		
	Š		A	Pirgu	Taučionių		

U T I N I S O ₃	K A T I S O ₃ kt	R J U	O ₃ pg	O ₃ tč		J. Paškevičius, 1968 m. Stratotipas – Ukmergės-10 grėž. 500,2–508,2 m gylyje, parastratotipas – Taučionių-49 grėž. 381,5–387 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 540,6–548 m gylyje.
				Ukmergės O ₃ uk	Margėnų O ₃ mg	<i>Ukmergės svita.</i> Pavadinta Ukmergės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Ukmergės-10 grėž. 508,2–516 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2 (548)–558,9 m gylyje. Storis siekia 25,5 m. Dalijama į Alksnių (apačioje) ir Margėnų pluoštus. <i>Margėnų pluoštas.</i> Žalsvai pilkas dolomitingas mergelis ir mikrogrūdė klintis. Storis siekia 8,5 m. Pavadintas Margėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2–553 m gylyje.
					Alksnių O ₃ ak	<i>Alksnių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, organogeninė, detritinė, gniutulinė klintis ir žalsvai pilkas mergelis. Storis siekia 17 m. Pavadintas Alksnių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 553–558,9 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
V I R Š U	K A T J I	H	Pirgu O _{3pg}	Svėdasų O _{3sd}	Salų O _{3sl}	<i>Svėdasų svita.</i> Pavadinta Svėdasų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 558,9–582,4 m gylyje. Storis siekia 24 m. Dalijama į Ragelių (apačioje) ir Salų pluoštus.
					Rage- lių O _{3rg}	<i>Salų pluoštas.</i> Gelsvai pilka, afanitinė ir mikrogrūdė gniutulinė klintis su plonais pilko mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 18 m. Pavadintas Salų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 558,9–570,4 m gylyje. <i>Ragelių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, detritinė, gniutulinė klintis ir mergelis. Storis siekia 12 m. Pavadintas Ragelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 570,4–582,4 m gylyje.
		R	Vormsio O _{3vr}	Dobilynės O _{3db}		<i>Dobilynės svita.</i> Pilka, mikrogrūdė, horizontaliai sluoksniuota klintis ir mergelis. Pavadinta Dobilynės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 582,4–592,2 m gylyje.
						<i>Kaimynų svita.</i> Pilka mikrogrūdė klintis ir mergelis. Storis siekia 10 m. Pavadinta Kaimynų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 592,2–604,5 m gylyje.
		J	Nabalos O _{3nb}	Kaimynų O _{3km}		<i>Paeknos svita.</i> Mergelis, molinga klintis su glaukonitu. Storis siekia 7 m. Svitą Estijoje išskyrė V. Jaanusson, 1944 m. Stratotipas – Paeknos karjeras.
						<i>Paeknos svita.</i> Mergelis, molinga klintis su glaukonitu. Storis siekia 7 m. Svitą Estijoje išskyrė V. Jaanusson, 1944 m. Stratotipas – Paeknos karjeras.
U	I	U	Rakverės	Jakšių		<i>Jakšių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė ir mikrogrūdė klintis susisluoksniuojanti su žaliu mergeliu. Storis siekia 4,1 m. Pavadinta Jakšių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jakšių-104

T I N I S O ₃	S	V	O ₃ rk	O ₃ jk			grėž. 994–998 m gylyje, parastratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 420,3–422,5 m gylyje.	
			Oandu O ₃ on	Šakių O ₃ šk	Lukštų O ₃ lk		<i>Šakių svita.</i> Žalsvai pilki mergeliai su biomorfinės klinties tarp sluoksniais ir lėšiais. Storis siekia 6 m. Pavadinta Šakių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1188–1194 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 913–917 m gylyje.	<i>Lukštų svita.</i> Pilkas molingas mergelis, argilitas, biomorfinė ir mikrogrūdė klintis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Lukštų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 619,4–622,3 m gylyje.
				Alvito O ₃ av			<i>Alvito svita.</i> Argilitas, molingas mergelis. Storis siekia 13 m. Pavadinta Alvito kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1194–1202 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 917–930 m gylyje	
	SAND- BIS O ₃ sn	R	U	Keilos O ₃ kl	Vilučių O ₃ vlč		<i>Vilučių svita.</i> Pilkas molingas mergelis ir argilitas. Storis siekia 20,4 m. Pavadinta Vilučių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 622,3–633 m gylyje.	

1	2	3	4	5	6	7
V I R Š U T I N I S O₃	S A N D B I S O_{3sn}	V	Halja- los O_{3hl}	Aulelių O_{3al}		<i>Aulelių svita.</i> Pilkas detritinis mergelis su organogeninės detritinės klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 15,1 m. Pavadinta Aulelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 633–651,3 m gylyje.
				Šventu- pio O_{3št}		<i>Šventupio svita.</i> Pilkas organogeninis detritinis mergelis ir klintis su metabentonito sluoksniais. Storis siekia 16,2 m. Pavadinta Šventupio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 651,3–667 m gylyje.
			Kukrū- zės O_{3kk}	Sartų O_{3sr}		<i>Sartų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 9 m. Pavadinta Sartų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 667–672 m gylyje.
				Kriaunų O_{3kr}		<i>Kriaunų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 8 m. Pavadinta Kriaunų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 672–678,5 m gylyje.
V	D	I	Uhaku O_{2uh}	Kraštų O_{2kt}		<i>Kraštų svita.</i> Pilkas mergelis ir organogeninė, detritinė klintis. Storis siekia 9 m. Pavadinta Kraštų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 678,5–687,6 m gylyje.
				Drūkšių	Viršutinis	<i>Drūkšių svita.</i> Pavadinta Drūkšių ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius,

I D U R I N I S O ₂	A R I V I L I S O ₂ dr	R U ELAN- DO		O ₂ dr	O ₂ dr ₂	1993 m. Stratotipas – Navikų-1 grėž. 472–480 m gylyje. Storis siekia 6,3 m. Dalijama į du pluoštus.
					Apatinis O ₂ dr ₁	<i>Viršutinis pluoštas</i> . Pilka ir tamsiai pilka, organogeninė, detritinė klintis su žalsvai ir tamsiai pilko mergelio lėšiais bei banguotais tarpfluksniais. <i>Apatinis pluoštas</i> . Pilka, organogeninė, detritinė klintis su banguotais žalsvai pilko detritinio mergelio tarpfluksniais.
				Lasna- miagio O ₂ ls	Vyžūnų O ₂ vž	<i>Vyžūnų svita</i> . Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 6,8 m. Pavadinta Vyžūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 687,5–694,4 m gylyje.
				Azerio O ₂ as	Vaidlė- nų O ₂ vd	<i>Vaidlėnų svita</i> . Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais ir mergelio tarpfluksniais. Storis siekia 4,1 m. Pavadinta Vaidlėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 732,4–734,5 m gylyje.
				Kundos O ₂ kn	Juodu- pės O ₂ jd	<i>Juodupės svita</i> . Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais. Storis siekia 4,9 m. Pavadinta Juodupės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 734,5–737 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
V I D U R I N I S O ₂ A P A	DARI- VILIS O ₂ dr	E	Kundos O ₂ kn	Obelių O ₂ ob		<i>Obelių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 0,9 m. Pavadinta Obelių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 737–738,6 m gylyje.
				Mikonių O ₂ mk		<i>Mikonių svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 2,6 m. Pavadinta Mikonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 738,6–739,2 m gylyje.
				Gindvilių O ₂ gv		<i>Gindvilių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis su glaukonitu, dolomitas, mergelis. Storis siekia 1 m. Pavadinta Gindvilių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 739,2–739,35 m gylyje.
	DAPIN- GIS O ₂ dp	L	Volchovo O ₂ vl	Spalviškių O ₂ sp		<i>Spalviškių svita.</i> Margaspalvė organogeninė, detritinė bei šlaminė klintis, dolomitas, mergelis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Spalviškių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 739,35–742 m gylyje.
				Medeikių O ₂ md		<i>Medeikių svita.</i> Margaspalvis argilitas, mergelis, organogeninė, detritinė bei šlaminė klintis ir dolomitas. Storis siekia 5 m. Pavadinta Medeikių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 742–744,3 m gylyje.
		A	Bilingeno O ₁ bl	Armonių O ₁ am		<i>Armonių svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir dolomitas. Storis siekia 1,3 m. Pavadinta Armonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 744,3–745,6 m gylyje.

T I N I S O ₁	J I S O ₁ fl	N D O		Letskės O ₁ ls		<i>Letskės svita.</i> Glaukonitinis smėlis, smiltainis, pilkas dolomitas, svitos apačioje – konglomeratas. Storis siekia 0,8 m. Svita Estijoje išskyrė A. Rėdėmusoks, 1956 m. Stratotipas – Leetskės klifas.
			Hunebergo O ₁ hn			
	TRE- MA- DO- KIS O ₁ t		Varangu O ₁ vn			
			Pakerorėio O ₁ pk		Salantų O ₁ sl	<i>Salantų pluoėtas.</i> Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 0,5 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 grėž. 1888–1890 m gilyje.

4. Vidurio Lietuvos įlinkio šlaito (O₂ – O₃) ir Lietuvos – Baltarusijos facijų zonos (O₁) legenda

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai		Vietiniai		
Skyrius	Aukštas	Skyrius	Regioninis aukštas	Svita	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	
VIRŠ	HIR-NANTIS	H	Porkunio O _{3pr}	Saldaus O _{3sld}	Piltinės O _{3pl}	<i>Saldaus svita.</i> Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 2,6 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltinės pluošto uolienos.
	O _{3hr}			Vaineikių O _{3vn}		<i>Vaineikių svita.</i> Pilkas mergelis ir organogeninė, detritinė klintis. Storis siekia 3,5 m. Pavadinta Vaineikių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 538,9–540,6 m gylyje.
	K	A	Pirgu O _{3pg}	Taučionių O _{3tč}		<i>Taučionių svita.</i> Gelsvai pilka, afanitinė, kai kur brachiopodinė griutulinė klintis su plonais tamsiai pilko mergelio tarp sluoksniais. Storis siekia 10 m. Pavadinta Taučionių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1968 m. Stratotipas – Ukmergės-10 grėž. 500,2–508,2 m gylyje, parastratotipas – Taučionių-49 grėž. 381,5–387 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 540,6–548 m gylyje.
				Ukmer- Drujos		<i>Ukmergės svita.</i> Pavadinta Ukmergės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas –

U T I N I S O ₃	A T I S O ₃ kt	J U		gės O ₃ uk	O ₃ dr	Margėnų O ₃ mg	Ukmergės-10 grėž. 508,2–516 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2 (548)–558,9 m gylyje. Storis siekia 25,5 m. Dalijama į Alksnių (apačioje) ir Margėnų pluoštus.
						Alksnių O ₃ ak	<i>Margėnų pluoštas.</i> Žalsvai pilkas dolomitingas mergelis ir mikrogrūdė klintis. Storis siekia 8,5 m. Pavadintas Margėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2–553 m gylyje. <i>Alksnių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, organogeninė, detritinė, gniutulinė klintis ir žalsvai pilkas mergelis. Storis siekia 17 m. Pavadintas Alksnių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 553–558,9 m gylyje. <i>Drujos svita.</i> Molinga, detritinė ir biomorfinė klintis, mergelis. Storis siekia 11,5 m. Svitą Baltarusijoje išskyrė V. Ropotas, V. Puškinas, 1987 m. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 332–343,5 m gylyje.

1	2	3	4	5		6	7	
V I R Š U	K A T	H A	Pirgu O _{3pg}	Svėdasų O _{3sd}		Salų O _{3sl}	<i>Svėdasų svita.</i> Pavadinta Svėdasų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 558,9–582,4 m gylyje. Storis siekia 24 m. Dalijama į Ragelių (apačioje) ir Salų pluoštus.	
						Ragelių O _{3rg}	<i>Salų pluoštas.</i> Gelsvai pilka, afanitinė ir mikrogrūdė gniutulinė klintis su plonais pilko mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 18 m. Pavadintas Salų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 558,9–570,4 m gylyje. <i>Ragelių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, detritinė, gniutulinė klintis ir mergelis. Storis siekia 12 m. Pavadintas Ragelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 570,4–582,4 m gylyje.	
							<i>Dobilynės svita.</i> Pilka, mikrogrūdė, horizontaliai sluoksniuota klintis ir mergelis. Pavadinta Dobilynės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 582,4–592,2 m gylyje.	<i>Naručio svita.</i> Sudaro mikrogrūdė klintis, mergelis. Storis siekia 17,4 m. Svitą Baltarusijoje išskyrė V. Puškinas,
		R	Vormsio O _{3vr}	Dobily- nės O _{3db}	Na- ru- čio O _{3nr}		<i>Kaimynų svita.</i> Pilka mikrogrūdė klintis ir mergelis. Storis siekia 10 m. Pavadinta Kaimynų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 592,2–604,5 m gylyje.	G. Zinovenko, L. Piskunas, V. Ropotas, 1981 m. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 379,4–409,6 m gylyje.
			Nabalos O _{3nb}	Kaimynų O _{3km}				
				Paeknos O _{3pk}			<i>Paeknos svita.</i> Mergelis, molinga klintis su glaukonitu. Storis siekia 7 m. Svitą Estijoje išskyrė V. Jaanusson, 1944 m. Stratotipas – Paeknos karjeras.	

T I N I S O ₃	I	U						
		V	Rakverės O _{3rk}	Jakšių O _{3jk}	Strustovo O _{3str}		Jakšių svita. Pilka, organogeninė, detritinė ir mikrogrūdė klintis susisluoksniuojanti su žaliu mergeliu. Storis siekia 4,1 m. Pavadinta Jakšių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jakšių-104 grėž. 994–998 m gylyje, parastratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 420,3–422,5 m gylyje.	Strustovo svita. Mergelis, molinga klintis. Storis siekia 6,4 m. Svitą Baltarusijoje išskyrė V. Puškinas, G. Zinovenko, L. Piskunas, V. Ropotas, 1981 m. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 409,6–417,4 m gylyje.
		I	Oandu O _{3on}	Dysnos O _{3ds}			Dysnos svita. Afanitinė, biomorfinė klintis, mergelio tarpsluoksniai. Storis siekia 6,5 m. Pavadinta Dysnos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Kazimirovo-6 grėž. 383–387,2 m gylyje.	
		R		Dūkšto O _{3dk}			Dūkšto svita. Nuolaužinė, biomorfinė, afanitinė klintis, mergelis. Storis siekia 3,7 m. Pavadinta Dūkšto miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Kazimirovo-6 grėž. 387,2–388,6 m gylyje.	
O _{3kt}		U						

1	2	3	4	5		6	7	
V I R Š U T I N I S	S	V	Keilos O ₃ kl	Vilučių O ₃ vl	Van- giš- kių		<i>Vilučių svita.</i> Sudaro pilkas molingas mergelis ir argilitas. Storis siekia 20,4 m. Pavadinta Vilučių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 622,3–633 m gylyje.	<i>Vangiškių svita.</i> Detritinė molinga klintis su mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 9,5 m. Baltarusijoje svitą išskyrė V. Puškinas, 1981. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 425,5–434,5 m gylyje.
	A		Haljalos O ₃ hl	Aulelių O ₃ al	O ₃ vng		<i>Aulelių svita.</i> Pilkas detritinis mergelis su organogeninės detritinės klinties tarpsluoksniais. Storis siekia 15,1 m. Pavadinta Aulelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 633–651,3 m gylyje.	
	N			Šventu- pio O ₃ št	Ryčia- nų O ₃ rc		<i>Šventupio svita.</i> Pilkas organogeninis detritinis mergelis ir klintis su metabentonito sluoksniais. Storis siekia 16,2 m. Pavadinta Šventupio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 651,3–667 m gylyje.	<i>Ryčianų svita.</i> Detritinis mergelis, klintis. Storis siekia 10 m. Baltarusijoje svitą išskyrė V. Puškinas, 1978. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 434,5–470,3 m gylyje.
	D			Kukrūzės O ₃ kk		Sartų O ₃ sr		
	B	I		Kriaunų O ₃ kr			<i>Kriaunų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 8 m. Pavadinta Kriaunų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 672–678,5 m gylyje.	
I								
S	S							

O_3	O_{3sn}	R				
V I D U R I N I S O_2	D A R I V I L I S O_{2dr}		Uhaku O_{2uh}	Kraštų O_{2kt}		<i>Kraštų svita.</i> Pilkas mergelis ir organogeninė, detritinė klintis. Storis siekia 9 m. Pavadinta Kraštų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidoravičienė, 1976. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 678,5–687,6 m gylyje.
		U		Drūkšių O_{2drk}	Viršutinis O_{2dr_2}	<i>Drūkšių svita.</i> Pavadinta Drūkšių ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Navikų-1 grėž. 472–480 m gylyje. Storis siekia 6,3 m. Dalijama į du pluoštus. <i>Viršutinis pluoštas.</i> Sudaro pilka ir tamsiai pilka, organogeninė, detritinė klintis su žalsvai ir tamsiai pilko mergelio lėšiais bei banguotais tarpfluksniais. <i>Apatinis pluoštas.</i> Sudaro pilka, organogeninė, detritinė klintis su banguotais žalsvai pilko detritinio mergelio tarpfluksniais.
					Apatinis O_{2dr_1}	

1	2	3	4	5	6	7				
V I D U R I N	D	O E L A	Lasnamiagio O _{2ls}	Miorų O _{2mr}		<i>Miorų svita.</i> Apačioje – žalsvai pilkas mergelis su stambiadetritinės, pseudoolitinės klinties tarpsluoksniais, virš jų – pilka ir margaspalvė banguotai sluoksniuota klintis su plonais mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 4,7 m. Pavadinta Miorų miesto Baltarusijoje vardu. Iškylė J. Laškovas, S. Mägi, J. Paškevičius, V. Puškinas, 1983 m. Stratotipas – Tverečiaus-336 grėž. 317,2–321,9 m gylyje.				
	A		Azerio O _{2as}							
	R		Kundos O _{2kn}							
	I			Tverečiaus O _{2tv}		<i>Tverečiaus svita.</i> Pilkas ir žalsvai pilkas molingas mergelis, klinties tarpsluoksniai. Storis siekia 4,2 m. Pavadinta Tverečiaus miestelio Lietuvoje vardu. Iškylė J. Laškovas, S. Mägi, J. Paškevičius, V. Puškinas, 1983 m. Stratotipas – Tverečiaus-336 grėž. 321,9–325 m gylyje.				
	D		I	Pivorų O _{2pv}	Turmanto O _{2trm}	<i>Pivorų svita.</i> Sluoksniuotas mergelis su detritine, biomorfine ir mikrogrūde klintimi su geležies oolitais ir glaukonitu. Storis siekia 2,5 m. Pavadinta Pivorų kaimo Lietuvoje vardu. Iškylė J. Laškovas, S. Mägi, J. Paškevičius, V. Puškinas, 1983 m. Stratotipas – Tverečiaus-336 grėž. 325–330 m gylyje. Dalijama į Grybėnų (apačioje), Smalvos ir Turmanto (viršuje) pluoštus.				
	U		V				Smalvų O _{2sm}	V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 481,2–483,35 m gylyje.		
	R		I						Grybėnų O _{2gb}	<i>Turmanto pluoštas.</i> Pilka ir gelsvai pilka, organogeninė, detritinė klintis su mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 2,5 m. Pavadintas Turmanto miestelio Lietuvoje vardu. Iškylė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 483,35–484,6 m gylyje.
	I		L							
N	I	<i>Grybėnų pluoštas.</i> Žalsvai pilka, organogeninė, detritinė klintis su geležingais pseudoolitais. Storis siekia 0,3 m. Pavadintas Grybėnų kaimo Lietuvoje vardu. Iškylė J. Laškovas, V. Marcinkevičius,								

I S O ₂	S	N				J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Kazimieravo-6 gręž. 438,4–438,6 m gylyje.
	O _{2dr}					
	DA- PIN- GIS O _{2dp}	D	Volchovo O _{2vl}	Gaidės O _{2gd}		<i>Gaidės svita.</i> Pilka ir žalsvai pilka mikrokristalinė molinga klinti su glaukonito grūdais. Storis siekia 1,2 m. Pavadinata Gaidės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Kazimirovo-6 gręž. 438,6–439,8 m gylyje, parastratotipas – Tverečiaus-336 gręž. 330–330,22 m gylyje.
		A		Medelių O _{1-2m}		<i>Medelių svita.</i> Klintis su glaukonitu, argilitas, mergelis. Storis siekia 1,5 m. Svitą Baltarusijoje išskyrė J. Laškovas, V. Puškinas, 1986 m. Stratotipas – Vangiškių-205 gręž. 482,7–484,9 m gylyje.
APA- TI- NIS O ₁	FLO- JIS O _{1fl}	S	Bilingeno O _{1bl}			
			Hunebergo O _{1hn}	Letsės O _{1ls}		<i>Letsės svita.</i> Glaukonitinis smėlis, smiltainis, pilkas dolomitas, svitos apačioje – konglomeratas. Storis siekia 0,8 m. Svitą Estijoje išskyrė A. Rõõmusoks, 1956 m. Stratotipas – Leetsės klifas.

1	2	3	4	5	6	7
A P A T I N I S O₁	T R E M A D O O₁t	E L A N D O	Pakerorčio O₁pk		Salantų O₁sl	<i>Salantų pluoštas.</i> Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 0,5 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 gręž. 1888–1890 m gylyje.

Kambro (Cm) sistemos stratigrafinė klasifikacija

I. Vakarinis Pabaltijo rajonas

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai, indeksai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regio- niniai	Vietiniai				
Sky- rius	Aukš- tas	Regioninis aukštas	Serija	Svita	Posvitė	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7	8
	Dru- mis	Panerių Cm ₃ pn				Genčių Cm ₃ gn	Genčių pluoštas pavadintas Genčių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 gręž. 1867–1868,6 m gylyje. Tamsiai pilkas arba juodas, masyvus argilitas. Storis siekia 1,6 m.

3-as	5-as	Cm_3dm	Cm_3dm	Ablingos Cm_3ab	Viršu- tinė Cm_3ab_2		<i>Ablingos svita</i> pavadinta Ablingos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 gręž. 1883,5–1905 m gylyje. Storis siekia 25 m. Dalijama į viršutinę ir apatinę posvites. <i>Viršutinę posvitę</i> sudaro šviesus kvarcinis, masyvus arba horizontalaus skalumo smiltainis.
					Apatinė Cm_3ab_1		
				Pajūrio Cm_3pj	Viršu- tinė Cm_3pj_2		<i>Pajūrio svita</i> pavadinta bendriniu žodžiu – pajūris. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 gręž. 1905–1928 m gylyje. Šviesus smulkus ir vidutinio rupumo, kvarcinis, masyvus, silpnai sucementuotas smiltainis. Vidurinėje pjūvio dalyje – ploni žalsvo ir rusvo argilito tarp sluoksniai. Storis siekia 23 m. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites.
					Apatinė Cm_3pj_1		

1	2	3	4	5	6	7	8
3-as Cm ₃	5-as	Kybartų Cm ₃ kb	Aisčių Cm ₂₋₃ as	Kybartų Cm ₃ kb			<i>Kybartų svita</i> pavadinta Kybartų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2020–2032 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1928–1936 m gylyje. Susisluoksniuojantys smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 32 m.
2-as Cm ₂	4-as	Rausvės Cm ₂ rs		Virbalio Cm ₂ vr	Lamatos Cm ₂ lm		<i>Virbalio svita</i> pavadinta Virbalio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2032–2080 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1974 m gylyje. Ritmiškai susisluoksniuojantys glaukonitinis kvarcinis ir kvarcinis smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 48 m. Dalijama į Pilsoto (apačioje) ir Lamatos posvites. Posvites išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. <i>Lamatos posvitė</i> pavadinta pagal senąją vietovę Nemuno upės žiotyse (Lamata). Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1954 m gylyje. Šviesus ir rusvas aleurolitas, rečiau smiltainis su plonais rusvo argilito tarp sluoksniais. Storis siekia 18,5 m. <i>Pilsoto posvitė</i> pavadinta pagal senąją Klaipėdos vietovę (Pilsotas). Pilsoto posvitės stratotipas – Genčių-4 grėž. 1954–1974 m gylyje. Tamsiai pilkas ir rusvas argilitas ir molingas aleurolitas, rečiau – šviesus aleurolitas su plonais rusvų argilitų tarp sluoksniais.
						Pilsoto Cm ₂ pl	
					Vergalės Cm ₂ vg		Gėgės Mėguvos Cm ₂ mg

3-as				Cm₂gg	Šilutės Cm₂šl	rečiau – šviesus aleurolitas ir smiltainis. Storis siekia 18 m. <i>Šilutės posvitė</i> pavadinta Šilutės miesto vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1992–2002,8 m gylyje. Šviesus, pilkas ir purvinai žalsvas smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 12 m.
				Sakos Cm₂sk		<i>Sakos svita</i> išskirta Latvijoje. Išskyrė E. Lieldiena, A. Fridrihsone, 1968 m., pluošto rangų kaip vidurinioji Ventavos svitos dalis. Lietuvoje suteiktas svitos rangas (Jankauskas, 1994). Stratotipas – Pavilostos-51 grėž. 1387–1417 m gylyje, hipostratotipas – Liepojos grėž. 1453–1483,5 m gylyje. Paplitusi šiaurės vakariniame Lietuvos rajone. Šviesus kvarcinis smulkus smiltainis. Storis siekia 23 m (Žemytės-1 grėž).

I-II. Tarpinė zona

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai, indeksai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regio- niniai	Vietiniai				
Sky- rius	Aukš- tas	Regioninis aukštas	Serija	Svita	Posvitė	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7	8
3-as	Dru- mis	Panerių Cm ₃ pn				Genčių Cm ₃ gn	Genčių pluoštas pavadintas Genčių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1867–1868,6 m gylyje. Tamsiai pilkas arba juodas, masyvus argilitas. Storis siekia 1,6 m.
		Deime- nos Cm ₃ dm	Deime- nos Cm ₃ dm	Girulių Cm ₃ gr			Girulių svita pavadinta Girulių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1868,6 (1867)–1883,5 m gylyje. Šviesus, smulkus ir smulkutis smiltainis su pavieniais plonais pilko, žalsvo arba rusvo žėrutingo argilito tarp sluoksniais. Storis siekia 25 m.
					Viršu- tinė		Ablingos svita pavadinta Ablingos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1883,5–1905 m gylyje. Storis siekia 25 m. Dalijama į viršutinę ir

Cm₃	5-as			Ablingos	Cm₃ab₂		apatinę posvites.
				Cm₃ab	Apatinė		<i>Viršutinę posvitę</i> sudaro šviesus kvarcinis, masyvus arba horizontalaus skalumo smiltainis.
					Cm₃ab₁		<i>Apatinę posvitę</i> sudaro tamsus, rusvas, sluoksniuotas argilitas su šviesaus smiltainio ir aleurolito tarp sluoksniais.
				Pajūrio Cm₃pj	Viršutinė Cm₃pj₂		<i>Pajūrio svita</i> pavadinta bendrinio žodžiu – pajūris. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 gręž. 1905–1928 m gylyje. Šviesus smulkus ir vidutinio rupumo, kvarcinis, masyvus, silpnai sucementuotas smiltainis. Vidurinėje pjūvio dalyje – ploni žalsvo ir rusvo argilito tarp sluoksniai. Storis siekia 23 m. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites.
					Apatinė Cm₃pj₁		

1	2	3	4	5	6	7	8
3-as Cm ₃	5-as	Kybartų Cm ₃ kb	Aisčių Cm _{2-3as}	Kybartų Cm ₃ kb			<i>Kybartų svita</i> pavadinta Kybartų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2020–2032 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1928–1936 m gylyje. Susisluoksniuojantys smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 32 m.
				Stumbrių Cm _{2-3st}	Viršu- tinė Cm _{3st2}		<i>Stumbrių svita</i> pavadinta Stumbrių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1997. Stratotipas – Stumbrių-4 grėž. 2062,5–2085 m gylyje. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites. <i>Viršutinę posvitę</i> sudaro šviesus, smulkus, kvarcinis smiltainis su rausvai pilko argilito tarp sluoksniais. Storis – 3–7 m.
					Apatinė Cm _{2st1}		<i>Apatinę posvitę</i> sudaro šviesus, smulkus, kvarcinis smiltainis su retais tamsiai pilko molio lėšiais ir plėvelėmis. Storis – 8–18 m.
	4-as	Rausvės Cm _{2rs}		Virbalio Cm _{2vr}	Lamatos Cm _{2lm}		<i>Virbalio svita</i> pavadinta Virbalio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2032–2080 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1974 m gylyje. Ritmiškai susisluoksniuojantys glaukonitinis kvarcinis ir kvarcinis smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 48 m. Dalijama į Pilsoto (apačioje) ir Lamatos posvites. Posvites išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. <i>Lamatos posvitę</i> pavadinta pagal senąją vietovę Nemuno upės žiotyse (Lamata). Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1954 m gylyje. Šviesus ir rusvas aleurolitas, rečiau smiltainis su plonais rusvo argilito tarp sluoksniais. Storis siekia 18,5 m.
						Pilsoto	

2-as					Cm₂pl		rečiau – šviesus aleurolitas su plonais rusvų argilitų tarpsluoksniais.
Cm ₂	3-as	Vergalės Cm ₂ vg		Gėgės Cm ₂ gg	Mėgu- vos Cm ₂ mg		Gėgės svita pavadinta Gėgės upės Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Kybartų-22 grėž. 1359 (1362)–1390 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1974–2002,8 m gylyje. Dalijama į Šilutės (apačioje) ir Mėguvos posvites. Mėguvos posvitė pavadinta senoviniu Palangos žemių vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1974–1992 m gylyje. Žalsvai pilkas argilitas ir molingas aleurolitas, rečiau – šviesus aleurolitas ir smiltainis. Storis siekia 18 m. Šilutės posvitė pavadinta Šilutės miesto vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1992–2002,8 m gylyje. Šviesus, pilkas ir purvinai žalsvas smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 12 m.
					Šilutės Cm ₂ šl		

II. Rytinis Pabaltijo rajonas

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai, indeksai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regio-niniai	Vietiniai			
Sky-rius	Aukš-tas	Regioninis aukštas	Serija	Svita	Posvitė	
1	2	3	4	5	6	7
3-as	Dru-mis	Panerių Cm ₃ pn		Panerių Cm ₃ pn		<i>Panerių svita</i> pavadinta Vilniaus Aukštųjų Panerių priemiesčio daliniu vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1982 m. Stratotipas – Aukštųjų Panerių grėž. 356–371 m gylyje. Šviesus, smulkutis, kvarcinis smiltainis su pilko masyvaus bei horizontalaus skalumo molio tarpsluoksniais. Storis siekia 20 m.
	5-as	Deime-nos Cm ₃ dm		Girulių Cm ₃ gr		
2-as	3-as -	Vergalės-	Aisčių	Lakajų	Viršutinė	<i>Lakajų svita</i> pavadinta Lakajų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1973. Stratotipas –

Cm ₂	4-as	Rausvės	Cm ₂₋₃ as	Cm ₂ lj	Cm ₂ lj ₂	Lelių-284 grėž. 526–559 m gylyje. Kvarcinis smiltainis ir aleurolitas su pavieniais plonais molio tarpstuoksniais. Storis siekia 70 m. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites.
		Cm ₂ vg-rs			Apatinė	
T E R E N E U V I S Cm ₁	For- tu- nis - 2-as	Lontovos Cm ₁ ln	Baltijos Cm ₁ bl	Lontovos Cm ₁ ln		<i>Lontovos svitą</i> Estijoje išskyrė Ōpik, 1933 m. Stratotipas – Kundos karjere ir Kundos (Lontovos) grėž. 14–88,3 m gylyje. Sudaro žalsvai pilkas ir margaspalvis molis su glaukonitinio smiltainio bei aleurolito tarpstuoksniais. Storis siekia 120 m. Lietuvoje dalijama į Molėtų (apačioje) ir Alantos posvites. <i>Alantos posvitė</i> pavadinta Alantos miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1971 m. Stratotipas – Lelių-284 grėž. 559–591 m gylyje. Molis su glaukonitinio kvarcinio smiltainio tarpstuoksniais, bazinis gravelitas ir konglomeratas. <i>Molėtų posvitė</i> pavadinta Molėtų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1971 m. Stratotipas – Lelių-284 grėž. 591–611 m gylyje. Molis, kvarcinio su glaukonitu, smiltainio tarpstuoksniai. Storis siekia 25 m.
					Alantos	
					Cm ₁ al	
					Molėtų	
		Cm ₁ ml				
		Rovno Cm ₁ rv		Rudaminos Cm ₁ rd	Viršutinė Cm ₁ rd ₂	<i>Rudaminos svita</i> pavadinta Rudaminos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1974 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 332–356 m gylyje. Susiluoksniuojantis aleurolitas, molis ir kvarcinis su glaukonitu smiltainis. Apatinėje dalyje daugiau smiltainių. Prie kraigo – dažni margaspalviai (geležingi), žerutingi moliai. Storis siekia iki 43,3 m. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites.
				Apatinė Cm ₁ rd ₁		

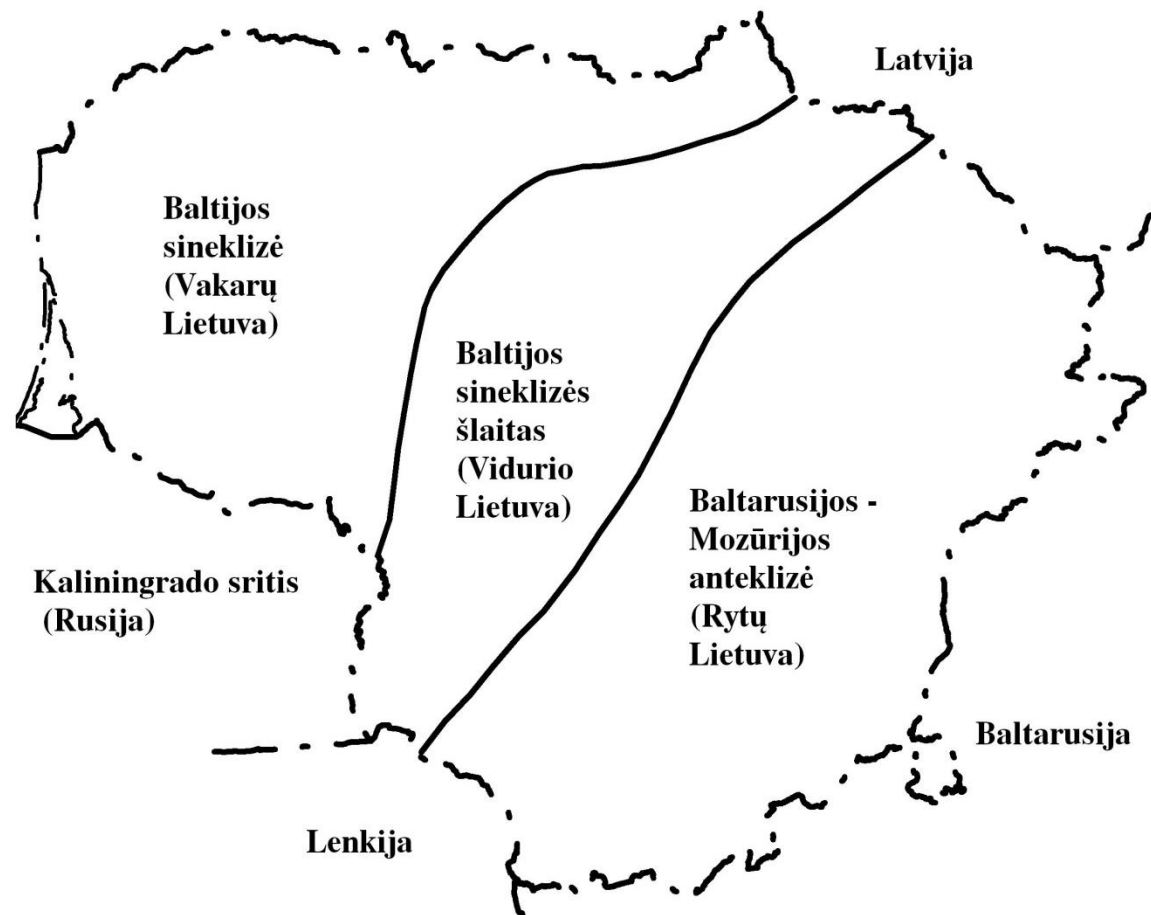
Ediakaro (E) sistemos stratigrafinė klasifikacija

Stratigrafiniai padaliniai, indeksai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
Regioniniai		Vietiniai		
Serija	Regioninis aukštas	Serija	Svita	
1	2	3	4	
Val- da- jaus Evd	Kotlino Ekt	Klevos Ekl	Vilkiškių Evl	<i>Klevos serija</i> pavadinta Klevos upelio Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1993 m. Dalijama į Skynimų (apačioje) ir Vilkiškių svitas. <i>Vilkiškių svita</i> pavadinta Vilkiškių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1971 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 355–378,4 m gylyje. Pjūvio apatinėje dalyje – kvarcinis ir feldšpatinis kvarcinis smiltainis (smėlis) ir žėrutingas feldšpatinis kvarcinis aleurolitas, viršutinėje dalyje – kvarcinis smiltainis. Storis siekia 23,4 m. <i>Skynimų svita</i> pavadinta Skynimų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1976 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 378,4–411,5 (416) m gylyje. Feldšpatinis ir žėrutingas feldšpatinis kvarcinis smiltainis ir molingas aleurolitas. Storis siekia 38 m. <i>Pagirių svita</i> pavadinta Pagirių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1997 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 411,5-432,8 m gylyje. Pilkas, rudas ir violetinis gravelitas, smiltainis ir aleurolitas. Storis siekia 25 m.
			Skynimų Esk	
			Pagirių Epg	

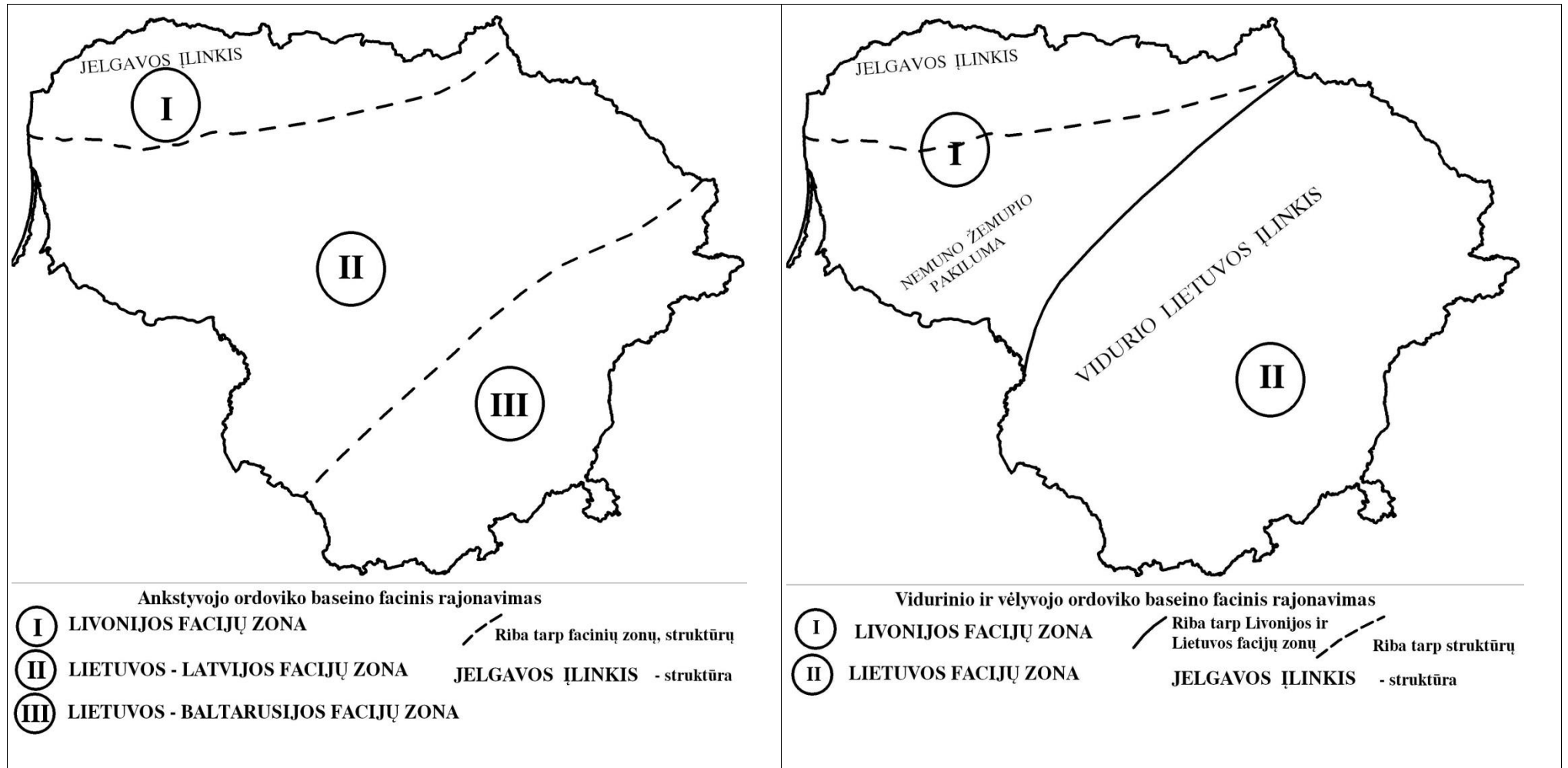
Voly- nės Evl	Redkino Erd	Šalčios Ešl	Rūdininkų Erd	<i>Šalčios serija</i> pavadinta Šalčios upės Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1993 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 411,5 (416)–506,6 m gylyje. Susisluoksniuojantys margaspalviai feldšpatiniai kvarciniai gravelitas, smiltainis ir aleurolitas. Storis siekia 122 m. Dalijama į Merkio (apačioje), Jašiūnų, Rūdininkų svitas. <i>Rūdininkų svita</i> pavadinta Rūdininkų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1976 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 411,5 (416)–462,5 m gylyje. Arkoziniai ir feldšpatiniai kvarciniai gravelitas, konglomeratas, smiltainis ir aleurolitas. Storis siekia 51 m. <i>Jašiūnų svita</i> pavadinta Jašiūnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1971 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 462,5–506,6 m gylyje. Arkoziniai konglomeratas, gravelitas ir smiltainis su fanglomerato tarp sluoksniais. Storis siekia 50 m. <i>Merkio svita</i> pavadinta Merkio upės Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1971 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 506,6–527,7 m gylyje. Gravelito ir smėlio fanglomeratas su konglomerato tarp sluoksniais. Storis siekia 21 m.
	Drevliano Edr		Jašiūnų Ejš	
			Merkio Emr	

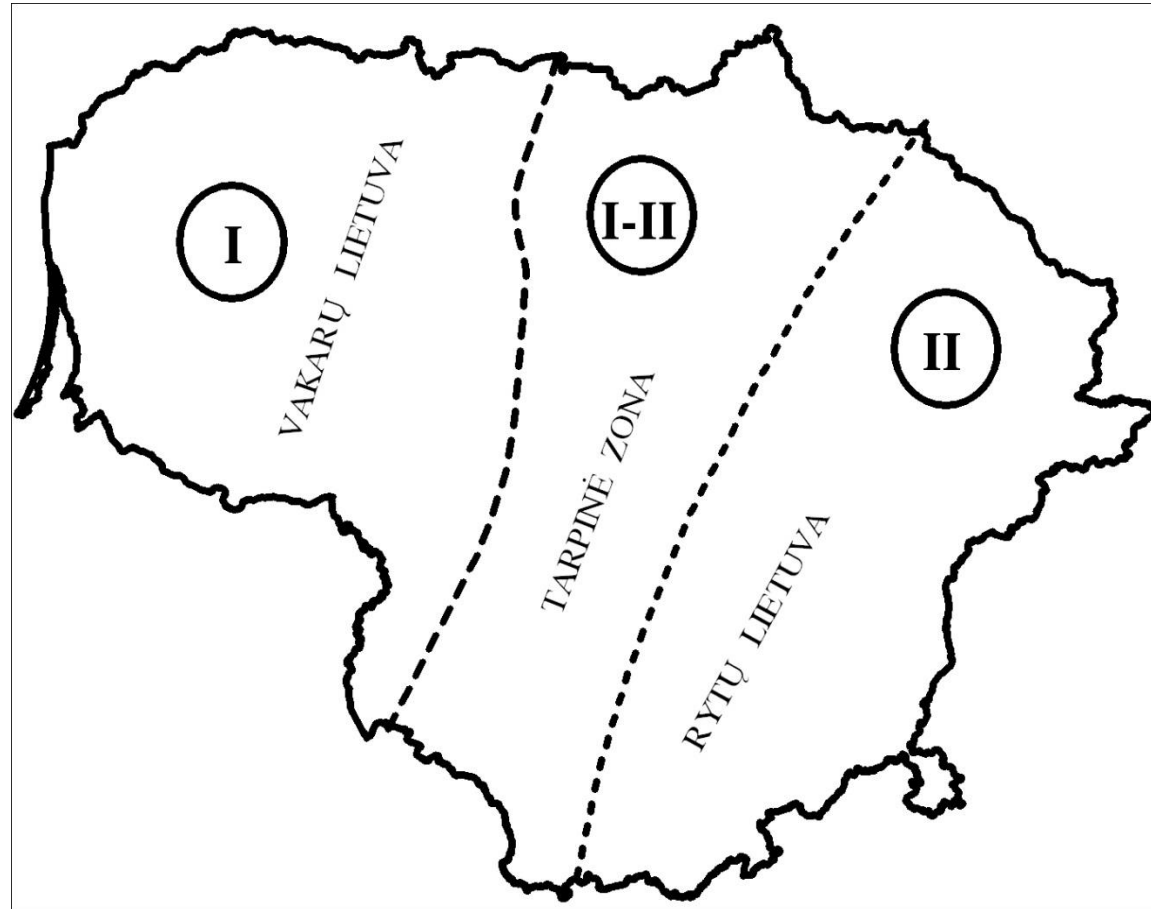
Lietuvos silūro, ordoviko,
kambro, ediakaro sistemų
stratigrafinės klasifikacijos
priedas

Silūro (S) sistemos struktūrinis – facinis rajonavimas

Ordoviko (O) sistemos struktūrinis – facinis rajonavimas

Kambro (Cm) facinis rajonavimas

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos geologijos tarnyba prie Aplinkos ministerijos 188710780, S. Konarskio g. 35, 03123 Vilniaus m.
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Dėl Lietuvos silūro, ordoviko, kambro, ediakaro sistemų stratigrafinės klasifikacijos patvirtinimo
Dokumento registracijos data ir numeris	2015-03-18 Nr. 1-52
Dokumento registracijos data ir numeris	2015-03-27 Nr. 2015-04403
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	2015-03-27 Nr. 23536
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Jonas Satkūnas, TAR duomenų teikėjas
Sertifikatas išduotas	JONAS SATKŪNAS, Lietuvos geologijos tarnyba prie Aplinkos ministerijos LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2015-03-27 14:07:37
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymoje nurodytas laikas	2015-03-27 14:07:51
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	Nacionalinis sertifikavimo centras (IssuingCA-B), Gyventojų registro tarnyba prie LR VRM - i.k. 188756767 LT
Sertifikato galiojimo laikas	2012-06-26 - 2015-06-26
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Gauto dokumento registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "SSC GDL NH CA, Skaitmeninio sertifikavimo centras LT" išduotą sertifikatą "TEISĖS AKTŲ REGISTRAS, Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija LT", sertifikatas galioja nuo 2014-12-01 iki 2017-12-31 "Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "SSC GDL NH CA, Skaitmeninio sertifikavimo centras LT" išduotą sertifikatą "TEISĖS AKTŲ REGISTRAS, Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija LT", sertifikatas galioja nuo 2014-12-01 iki 2017-12-31
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	2
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	-
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Teisės aktų registras, versija 1.2.9
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2015-03-28)
Paieškos nuoroda	https://www.e-tar.lt/portal/legalAct.html?documentId=2b50d760d4cd11e49a8e8a8aa8141086
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2015-03-28 00:04:13 TAIS